

20. Годеникъ-тъ проважда подарки на годеницѣ-та си съ поздравки— Годеницата пакъ му испроважда кърпи, чорапы съ поздравки. Ч. 72. Найпослѣ старицата предлага, че е испроводена отъ едикое добро мѣсто да иска момичето за стопанкѣ. Ч. 65. Отъ момковъ-тъ ся испроважда бабичкѣ, които да приеми ссѣдове-тъ. Ч. 69. А младоженци изпроваждѣтъ кумове до вратника, дѣ имъ цѣлувѣтъ пакъ рѣка. Пк. 124. Самъ Господъ ни испроважда голѣмо щастіе! З. 244. Азъ би желалъ да зная, каква работа та е испроводила при мене (что привело тебя ко мнѣ) въ такова горѣщо време! З. 244. Испроваждане с. с. проводи: Кога ще трѣгнѣтъ младоженцытъ? Ще бѣде ли голѣмо испроваждане? Э. Г. 29.

Испровръвъ *гл. св. возвр.* **Испровръвявамъ** *гл. дл. возвр.* сбѣгусь, сбѣгаюсь: Морскытъ дълги изхвърлиха на брѣга онзи китъ близу до града, дѣто бѣше ся испровръвѣлъ сичкыятъ градъ мало и голѣмо за да видѣтъ такъвъ голѣмъ звѣрь. X. II. 18. Народатъ когато чуваше, че е излѣзло (това момиче хубаво), испровръвяваше ся мало и голѣмо да го видѣтъ. X. II. 113.

Испродамъ *гл. св.* **Испродавамъ** *гл. дл.* пораспродамъ, распродаю: Отъ пиянство испродаде оня бащино-то си иманіе. Л. Д. 1869 р. 115. Гладна щ' умрѣтъ пѣжна дѣвица! Дѣ що имахмы г' изпродадохмы; Зрю н' оста в' село пшеница Силомъ за Турци н' се дадохмы! Гл. 151.

Испродѣръ *гл. св.* прорву, разорву: Нице было порасло толико голѣмо, щото бѣднаѣ кокошка изпродрала си дърницѣ. Гл. 181.

Испромежду *нар.* между, въ средѣ: И съ това насрьдчи Поитъ Прѣванъ и други-ты да съберѣтъ испромежду си добровольнѣ помощъ. Л. Д.

Испропѣ *гл. св.* поразопѣ: Сичко падаше и вехтѣеше, сичко се испропи (все пораспивалось). Тб. 91.

Испростѣ *гл. св.* прощу: За това щѣ та намажѣтъ катранъ та щѣ да та запалимъ да изгоришъ жива, да дано ми се испростѣтъ ба-ремъ Иванови съ грѣхове. Ч. 257.

Испросѣ *гл. св.* **Испросѣвамъ** *гл. дл.* выпрошу, запрашиваю: До сега щѣхъ да испросѣ конѣ и волѣ. Ч. 152. До сега быхъ волѣ испросѣлъ. Ч. 154.

Испрухѣ **Испрѣхѣ** *гл. св.* фыркну: Изведѣжъ конѣтъ испрухти и са хвърли напѣдѣ съ голѣмо устремленіе. Зк. 147.

Испрьво **Испръвъ** **Испръвомъ** **Испръвенъ** *нар.* спача-ла, сперва: Испрьво лавата тече брьзо, нѣ наскоро изстыне. Л. Д. 1873 р. 68. Кѣту си наострътъ лемень и чирасло, орѣтъ изъ първо